

~*~ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΩΗΝ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ ~*~

ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ο κ. Χαρίλαος Π. Θεοχάρης γνωστός ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Δὸν-Ζουάν* ὡς κἀθιμογράφος καὶ σατυρικός ποιητὴς μᾶς ἀπέστειλε πολυτιμώτατα ἔργα διὰ τὸ «*Ἄκ. Ἡμερολόγιον*» συνοδεύσας αὐτὰ διὰ τῆς κατοικίῃ ἐπιστολῆς. Οἱ *Δὸν-Ζουάν*, τοῦ ὁποῖον τὰ ποιήματα ἔκαμαν πάντως ἐντύπωση διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν χάριν των μὲς ἀπέστειλαν ἔπίσης καὶ μερικὰ τραγούδια τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται, ὡς βλέπομεν εἰ ἀνεργάσθη μᾶς εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ «*Ἄκ. Ἡμερολογίου*».

Πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἀρχὴν τῆς Ν. Ἀκαδημείας
Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν

ΚΥΡΙΟΙ,

Ἐπαιτήματα εἰς ἀποστέλλω διὰ τὸ «*Ἀκαδημαϊκὸν Ἡμερολόγιον*» διήγημα ἐκείνη καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα καὶ ἐπιστολὰς τῶν προγόνων ἡμῶν, τὰ ὅσα ἐγένοντο πρὸ μᾶς ἢ δύο ἰκατομητηρίδων καὶ ἀνελόγησαν τῇ «*παιδείᾳ*» ἡμῶν καὶ τοῦ διαμονέον ἀρχαιοδίφου κ. Κ. Λοῦκα. Ἡ πῶτις ἢ ὅποια ἐπεκρίθη κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μετὰ τῶν συναλλασσόμενων, ἢ ἐκλάβει πρὸς τὴν *Θρησκείαν*, ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς Ἀρχαίους καὶ τοὺς Νόμους, τὸ ἀγνωστον τῆς γραφικῆς καὶ τῆς ἀπλότης τῶν λέξεων μερικῶν πῶσον διαφορικὰ ἐκείνητος, καὶ μὲ πῶσον εὐλιχρίειαν καὶ ἀγάτης ἀντίστοιχον αἰ πρώτοις ἡμῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπρωτίμωρα τὴν δημοσίωσιν αὐτῶν ὅπως χρησιμεύσων εἰς ἡμᾶς τοὺς μεταγενέστερους ὡς ἠθικὰ ἐπιλόγιον διδάγμα.

Πάρισι, Νοέμβριος 1917.

Μετ' ἀπείρον ἐκτιμῆσεως

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Π. ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΔΟΝ-ΖΟΥΑΝ)

ΕΝ ΑΡΧΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ ΤΟΥ 1798.

ΙΣ|ΚΣ
ΝΙ|ΚΑ

(Υποχρ.)

Ο Παιδιῶν Πατρῶν
Γρηγόριος ἐπιβεβαιωθῆ.

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου)

Ἐν ὀνόματι τοῦ ἐν τρισὶν ὁμοσυστασίαις καὶ ἀδιαιρέτοις ὑποστάσειν ὄμου.

μένου μόνου μεγάλου Θεοῦ, Προσβίσει τῆς ὑπεραγίας Λαοποιήσεως ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀνδρέου τοῦ τῶν Ἀποστόλων Πρωτοκλήτου καὶ τῶν ἱσακιστῶν μεγάλων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· μετὰ τοῦ μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν παρεστηάντων. Διὰ τὴν παρόντος γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ κύριος Γαλάνης Ρηγόπουλος σὺν τῇ συζύγῳ του συνεφώνησαν μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Πόλου τὸ συνοικέσιον αὐτοῦ τε καὶ τῆς παμφιλίας αὐτῶν θυγατρὸς Δημητρίου· ἵας κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας εἰς γάμου πρώτου κοινωνίαν· ὅθεν εὐλόγητοι ἀμφοτέροις γεννητορικῶς πρὸς στερέωσιν τοῦ οἴκου τῶν ἐν ταυτῷ ἐπικαλοῦνται τὸν τῶν ἀγαθῶν δοτῆρα Θεόν, διὰ τὰ ἐκχρησθέντα ἐπ' αὐτοῦ· πλοῦσι τὰ ἔλεῃ του, καὶ τὰ ἐπιβραβεύθη αὐτοῖς· πάντα τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ἀγαθὰ, καὶ ἀκολούθως διὰ μεριδίῳν τῆς ἐπιβύλλον αὐτῇ μετὰ προσθήκης, ἀφ' ὅλης τῆς περιουσίας τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων, δίδουσι τὰ κάτωθι γεγραμμένα ἄρα ἤδη συνεπιφέρει μετ' αὐτῆς, ἐν λόγῳ προικῶς, πικρὰ δόματα κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν τῷ νομίμῳ αὐτῆς συζύγῳ, ἧτοι βρακοῦ ἰσοκίμισα 25 μεταξωτὰ καὶ 5 βιμβασκὰ, βρακοῦ ζῶνες κεντητῆς 30, μανδύλια κεντητὰ καὶ μεταξωτὰ 50, μοξιάδες μεταξωτοῦς 10, μεταράτζια γεμάτα 3, παπλωμάτια 2 σιβαγιον καὶ 1 μπασμά, σινδόνια 6, μαντήρια γεμάτα 3, μακάτια κυριώτικα μετὰ τὰ πισκουλίγια τους 3, προσκεφαλᾶδες ἴσκιτοι μένες γεμάτες 10, κλήμια 3, προσκέφαλα μεταξωτὰ 3, τουλουπάνι 1, ἱερμάρια ναιγιμνὰ 6, ἐλμοφέσια 2, μογιαμιάδες 4, φέσι μετὰ τὸ κομπούτζελι του 1, ἱσομπέδες γυνομένων 3, ὁ εἰς ντορηχανές μετὰ σιντζάκι, ὁ ἕτερος ἐνδὲ τιτζικλί μετὰ νούσαν προκίλι, καὶ ὁ τρίτος ἀνιλάκι μετὰ κακούρη ἀνεσθία νταμηχανές, ἐνδὲ τιτζικλί 2 καὶ ἐνδὲ πλιζ 2, ἕτερον ἱσομπέν γονωμένον 1, δικιολίδια 4, τὸ 1 ζαφίρι, τὸ ἕτερον διαμάντι καὶ τὰ 2 τοπαίγια, μισαλιὰν χρυσῶν 1, σκουλαρικία χρυσᾶ μετὰ μαργαριτάρια ζυγῆς 2, γερυδὸν μαργαριταρένιον μετὰ 15 ζερμικούρια καὶ 10 ρομπιέδες, ζωνάρια μετὰ κολώνια τους 2 τὸ ἐν χρυσομένον, τρίτο τοῦ γλυκοῦ μετὰ τὸ χουλιάρι του ἀσημένιον 1, τζουκαργιέραν 1 ἀσημί μετὰ τὸ κωράλι, ζόλφια ἀσημένια 10, κωφρὸν ὀμπρὶκι 2 μετὰ τὰ φλυντζάνια τους, σαγιόνια μετὰ τὰ καπάκια τους 12, τετζερδέδες μετὰ τὰ καπάκια τους 4, λιγκέρες μετὰ τὰ καπάκια τους 2, σοφὰ ταφι 1, μπουρεκότση 2, λεγενὲν ὀμπρὶκι 2, κανδιλέρι 2, κωφρῆδες 2, τζουρτρίφτες 2, σοῦβλες 2, τυγάνια 2, φορτζέρια Τριουσιάνικα 2, ἀμιτέλι μετὰ εἴτι περιέχει εἰς σύνορον πεντακάμια στρέμματα 10, σαφιδα μόνον χωρὶς ἄλων εἰς σύνορον Κωνηγοῦ, σιμά εἰς τὴν ἀδελφῆς τοῦ Ἰμπραχίμ Ἀγά μετὰ εἴτι περιέχει στρέμμα τὰ 7 καὶ 1)2 καὶ μετρητὰ τούρκικα γρόσια τὸν ἀριθμὸν 1000 καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων,

Ἐν ἔτει Θεογονίας 1798 Ἰανουαρίου 30 Παλαιὰ Πάτρα.

Οἱ μάρτυρες

Ἀρχιεπίσκοπος Προκόπιος, Ἀδμηάκης Πόλος, Δημήτριος Βολίμης, Χρύσανθος Τζέρτος, Ἀθανάσιος Κανακάρης, Γεράσιμος Κομποθέκρας, Ρόδης Θανάπουλος.

*Χαρίζει καὶ ὁ Νομιφίος τῆς Νύμφης διὰ προγάμου δωρεάν φερνετζὲ σαλί 1, στόφα ἱσομπὲ μετὰ κακούρι 1, ἀνιερί στόφα σιρσικὰ 1, σαλβίρι νταμηχανὲ 1, ζωνάρι μετὰ τὸ κολάνι του φλωρίων Βενετίας 20, ζέρια πολιτικά 80, μελεζιμια χρυσᾶ ζυγῆ 1, γιρτάνι μαργαριταρένιον μετὰ ζέρια, σκουλαρικία χρυσᾶ

μέ μετ' αὐτοῦ ἐξυγιά μίαν, ἑκακλιδιον ζευγιά ἐν, καὶ τὰ σιγήθη ἱεμπε-
ροτούλπανα.

Οἱ μάρτυρες

Νικόλαος Λόντος, Νεζόρτζης Κονταξῆς, Πολυζῶης Χειλόπουλος
Παναγιώτης, Δημ. Γαλανόπουλος, Κων. Λίτζος ὁ καὶ γραφεύς.

Τὸ ἄνω γνησιμὸν προικοκήρυκτον, ὁμολογεῖ ἡ ὑπομεινομένη εὐμία
Δημητρούλα θυγαῖτηρ τοῦ ποτὲ Γαλιάνη Ρηγοπούλου, χήρα δὲ τοῦ Γεωργίου Πό-
λου, ὅτι ὑπάρχει ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτάτῳ, τὸ ὅποιον αὐτὸ πρωτότυπον
παρέλαβεν εἰς χεῖρας ἡ; παρα τοῦ κατέχοντος αὐτὸ ὡς πατρομητρὸς ἰδιοκτη-
σία ἀδελφου τῆς γ. Ἀγγελῆ Ρηγοπούλου, τὸν ὅποιον παρεκάλεσε διὰ τὴν
τὸ χορηγήσῃ προσωρινῶς εἰς τὸ νὰ κἀμῃ χρῆσιν μὲ τὸ ἴδιον πρωτότυπον αὐτὸ
ἐνώπιον Δικαστηρίου, πρὸς ἐξισφάλισιν καὶ διεκδικησιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπερι-
χομένων προικῶν τῆς πραγματικῶν καὶ κτημάτων καὶ τῶν πρὶ γαμιαίων τῆς δω-
ρεῶν, ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τὴν ποτὲ συζύγου τῆς Γεωργίου Πόλου, τὸ ὅπιον ὑπό-
σχεται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ τοῦ τὸ ἐπιστρέψῃ καὶ ἀποδώσῃ ἀβλοβῆς καὶ ἀκέ-
ρῳ εἰς χεῖρας τοῦ ἰδίου ἀδελφου τῆς, μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἄνω-
θεν ἀξιώσεών τῆς καὶ δικαιωμάτων τῆς καὶ πρὸς ἔνδιξιν χορηγεῖ τὸ παρὸν
πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἐν Πάτραις τὴν 16 Δεκεμβρίου 1840.

Διὰ τὴν ἀγράμματον μητέρα μου Δημητρούλαν χήραν Γ. Πόλου ὑπογράφο
ἐγὼ ὁ εἰς τῆς Ἰωάννης Πόλος, Κωνσταντῖνος Μαλικόπουλος
μαρτυρῶ, Δ. Πισπιριγκόπουλος μαρτυρῶ.

✽•✽

ΜΙΑ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ ΤΟΥ 1796.

1796 Φλεβαρίου 26 Λειβαρτζι. Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος φανερόνω
καὶ ὁμολογεῖ ἐγὼ Χρυσανθάκης Γραμματικόπουλος μὲ τὸ νὰ ἔχω τὸ μισθὸ σπῆτι
τὴν Φώτη Παρίτζη ἀπὸ τὸ παιδί του τὸν Σιγήλιο μὲ τὴν περιοχὴν του τὸν κῆ-
πο τὴν ἀπουκάτου μεργῆν σὺν ἀβλάκι τὸ ὅποιο σπῆτι τὸ ἐπούλησα τοῦ Γιάννη
Θνοχοροπούλου διὰ γροσια 50 τὰ ὅποια καὶ πρωτοέλαβα, καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον
καὶ ὁμῶς νὰ ἦε ἴδιος καὶ καθολικὸς νοικοκύρης ὁ ἄνωθεν Γιάννης νὰ ντὸ
κἀμῃ ὅ,τι θέλει καὶ βούλεται σὺν ὅποιο σπῆτι εἶναι συνοριότης τὸ ἓνα μέρος
Ἀναστάσης Χαλικιά; τὸ ἄλλο μέρος Παπαανδρέας τὸ ἄπανον μέρος τομαρέϊκο
τὸ κάτω μέρος ἀβλάκι, ὁ κῆπος τὸ ἓνα μέρος Γκολφίνος Χαλικιά; εἰς τὸ κά-
του μέρος Δημητριάκης Χαλικιά; τὸ ἄλλο μέρος Παπαανδρέας, τὸ ἄπανον μέ-
ρος ἀβλάκι καὶ οὕτως ἔδωσα τὴν ὁμολογίαν μου εἰς χεῖρας του βεβαιωμένη
ἰδιοχεῖρων μου

Χρυσανθάκης Γραμματικόπουλος

Οἱ μάρτυρες

Σταδινὸς Πολιτίτσος, Βασίλειος Χρυσανθάκης

✽•✽

ΕΝ ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ ΤΟΥ 1853.

Ἴσον ὁμῶν πρῶτον ἐκ τοῦ προμένε μου ἀπὸ φύλα Νο 195, ὥρας δωδε-
κάτης ἡμέρας τετράδην μηνεμβρία 1853 χιλίους ὀκτακοσίους πενήντα τρεῖς Γε-

ναρ' ου 21 εἶκει μία ΕΝ τὴν 2 δύο Φλεβαρίου ΕΝ δηληνάτα εἰς τὸ γραφετὸ
 ἔμυδ Νοταρίου καὶ τῶν κάτωθεν δύο τιμῶν εὐρεθέντων μαρτύρων ἐνεφανίστη-
 σαν ὁ Γεράσιμος Καπάτος ποτὲ Ἀθανάση γ. ωργὸς ὅστις ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβεν
 δανεικὰ ἀπὸ τὸν Νικολὴν Λαγγούσην ποτὲ Ἰληγόρην, τάλιηρα διστηλα τέσ-
 σερα Νο 4 καὶ ὑπόσχεται νὰ τῷ τὰ ἐπιστρέψῃ μὲ τὴν διορίαν του ἕως ὄλον
 τὸν πρωτοερχόμενον μῆνα Αὐγουστον ἀτάμος μὲ τὸ διάφορόν τους δέκα πρὸς
 τὰ ἑκατὸ τὸν χρόνον ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἕως τὴν ἀποληρωμὴν τοῦ πρῆξιν.
 τοτόρου τοῦ παρόντος καὶ λείποντος ὑπόσχεται μὲ τὰ καλὰ του κατὰ τὸν Νό-
 μον. Βεβ' ἰόνοντας ὁ ἄνωθεν Γεράσιμος Ἰδίας χειρὸς του ἔμπροσθεν τῶν μαρ-
 τύρων Παναγῆ Μπαρτζανβα ποτὲ Νικολέτου καὶ Σπύρος Σεντόνος ποτὲ Γε-
 ράσιμον καὶ ὑπογράφει ἰδίῳ χειρὸς τους. Τούτῳ τὸ ἐδιάβασα καὶ τὸ ἤκουσαν
 καὶ τὴν αὐτὴν ὥρα ἔδωσα ὁμοίον κόπιαν τοῦ ἄνωθεν χρεωστῆ διὰ νὰ τὴν ἐδώσῃ
 τοῦ κρηνητόρου του σημειωμένη μὲ τὴ σφραγίδα μου.

**Γεράσιμος Καπάτος ποτὲ Ἀθανάση δεβαιόνω, Παναγῆς Παρτζαν-
 βίας ποτὲ Νικολέτου μαρτυρῶ, Σπύρος Σεντόνος ποτὲ Γερασί-
 μων μαρτυρῶ, Γεράσιμος Μαζαράκης Κοσμάτος ποτὲ Κωνσταν-
 τῆ Νοτάριος δημόσιος Χ· Ἀδελφανάτα.** (Τ. Σ.)

Τῆ 16 Ἀπριλίου 1859 προσήχθη μὲ κλήσιν πικρὰ τοῦ Νικολάου Λαγγούση.
 Εὐρ. ἀριθ. 633.

ΕΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ 1839.

Πρὸς τὸν ποινύτορα Μήτζιον Τζαβλιάν.

Ἐπεδὴ ὁ Ἀσημάκης Κακαβᾶς ὑποσχέθη νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Τυμῖαν Ἡ-
 λείας διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἀποχρῶσιν ἀπόδειξιν, διὰ τοῦτο θέλεις τὸν ἀφήσῃ ἀνε-
 νόχλητον, ἀριθ' λάβης τὸ δικαίωμά σου.

Καλάβρουτα τῆ 1 Ἰουνίου 1839.

(Τ. Σ.)

Ὁ Ταμία; Κυλλήνης
 Λουκάς Μπούσιος

(Ἐποσημείωσις). 3 Ἰουνίου. ἔλαβι ἀπὸ Ἀσημάκη Κακαβᾶ διὰ ποινη-
 τόρι· δρχ. 10 καὶ λεπτά 40,

Ὁ Πονήτορ
 Μήτζιος Τζαβλιᾶς

ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΕΙΡΟΤΣΝΙΑ.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Παύλου τοῦ θεῖου καὶ διδιστάλου τῆς
 Οκουμένης πρὸς Τίτον γράμματιος· τοιάδε πρὸς αὐτὸν διεχάραξε, κατάστησιν
 πρεσβυτέρους, ὡς αὐτός· σοὶ διαεξάμην καὶ πᾶν τὸ τῆς ἐκκλησίας πλήρωμα ἱε-
 ροπρεβυτῶ· ἐπιτέλεσον· τῷ αὐτῷ οὖν κανόνι καὶ ἡ ἐμὴ ταπεινότης ἐπακολουθοῦ-
 σα, τῷ ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος ἐκταθέντι
 τῷ παρόντι ἐν Ἱερουσαλί Κωνσταντινον ἄξιον τῆς Ἱερουσαλῆς εὐροσεῖα παρ' τῆς
 τοῦ Πνευματικοῦ πατρὸς αὐτοῦ μαρτυρίας, καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλιγων ἱερωμένων
 ἀνδρῶν, τῆς χειρ' ἐπεκλήσει τῆς θεῖας χάριτος, τῆς τὰ ἀσθενῆ πάντα θερα-
 πευούσης καὶ ἀνακληρούσης· τὰ ἔλλειποντα, πρῆξι ἴτερον ἀνεκλήρουσε τοῦτον κατὰ

Η ΓΙΑΓΙΑ

(Έργο της δε Θεσσαλονίκης Δοκ. Έλένης Σιαματοπούλου)

* 113 *

βαθμούς ἀγαθοῦ. Ἐξέσσι οὖν αὐτῷ ἀπὸ τοῦδε ἐνεργεῖν ἅπαντα τὰ τῆς ἱερωσύνης ἀφροδία ἀκαλύτως. ἐν ᾧ δ' ἂν τόση διατρέψῃ, μὴ παρὰ τινος κωλυόμενος ἀνευ αἰτίας ἐλλόγου τῆς ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κινήσεων κωλυούσης αὐτῷ. Ἐπί τούτῳ οὖν ἐγγιγόνει καὶ τὸ πικρὸν τῆς στρατιωτικῆς γράμματος, καὶ ἐδέθη αὐτῷ τῷ εἰρημένῳ ἐν ἱερεῶσι Κωνσταντίνῳ. Εἰς οὗτοι εν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
(ἀσυναγνώστου ἐπιγραφῆ)

1832 Ὁκτωβρίου δεκαοκτῶ ἐν Ἰαστ ὄνῃ.

✽ ⑥ ✽

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ 1828.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐν παντὶ Κριτεῖν

«Δεινοπαθῶς ἀναφέρομαι ἐγὼ ὁ Νικόλαος Καραμάνος πρὸς τὸ ἱερὸν κριτεῖον τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ χίλια ὀκτακόσια εἰκοσιετῆ Ἀπριλίου 10, ποῦ εἶχε καὶ ἐμένα ὁ ἅγιος Θεὸς ἓνα παιδίον θηλυκὸν δοξασμένος εἰς αὐτό, τὸ ἔτος καὶ τὸν μῆνα ὅπου φανερώω μοῦ τὸ ἐσκότωσαν, τοῦ Ἀγγελῆ τοῦ Πούτζα τὸ παιδί, ὁ σκοτωμὸς του ἐγένετο οὕτως. Ὁ ἄνθρωπος, ὅπου ἐσκότωσε τὸ κοράσιον ἦτον χρονῶν 18, τὸ κοράσιον ἦτον 12. Προφασολογεῖται, λοιπὸν, καὶ λέγει, ὅτι ἔκοιμεν χοιτῆ, καττάς, ὅμως αὐτὰ δὲν ἦτον ἀλλὰ, μόνον τοῦ λέγει ὅτι θεὰ σὲ σκοτώσω Ἀναστασοῦλα καὶ ἀμέσως τὸ τουφεκί ἔρριψεν καὶ τὸ ἐσκότωσεν. Ἐγὼ ἔμεινα εὐκαίρως ἀπὸ τὸ παιδίον μου, κρίσις δικαία ποθὲς δὲν ἦτον, ἀλλὰ δόξα ἐν ἡμέραις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ὅπου μᾶς ἐξαπέστειλε τὸν σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην καὶ ἔλαμψε τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ εὐρύσκη ὁ καθεὶς τὸ δίκαιόν του, ἐγὼ σκοτιζόμενος τὸ παιδίον μου νὰ ἠθέλησα κάποτε νὰ ἀναφερθῶ εἰς κριτεῖον τρέχοντα· ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὰ προτερινὰ κριτεῖα, ποθὲς τέλος ἢ κρίσις μου δὲν ἐλάμβανεν καθότι νομίμως δὲν ἐγένετο. Δὲν μὲ ἐψύχρηνεν τόσον πολὺ ὁ θάνατος τοῦ κορασίου, ὅσον ἐψυχράθη ἡ τεθλιμμένη μου ψυχὴ, καὶ ὅτι παρακινούμενος ἀπὸ τὴν θλίψιν τῆς καρδίας μου διὰ τὸ παιδίον μου εὐγενεα κίπτοτες καὶ ἐμιλιῦσα καὶ εὐγενεα ὅλοι τους διὰ νὰ μὲ φουρκίσουν, μάλισ ἐγλύτωσα τὴν ζωὴν μου ἕως τῆ σήμερον. Δὲν ἔσωσεν αὐτὸ ἀλλὰ τὸν ἀπερασμένον Λύγοντον, ἦλθεν ὁ καπετὰν Ἀνδρέας Πετιμεζᾶς εἰς τὸ χωριὸν μας μαζὺ μὲ τοὺς στρατοῦς του καὶ κατὰ τὴν σιγήθειαν ἐπερισθῆσαν οἱ στρατοῦτες εἰς τὸ χωριὸν, ὅλησαν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ὀσπίτιον τῶν ἐθρῶν μου μερικαί. τί κάμνουν; Λίδουν ἐνὸς στρατιώτη ἀργύρια ἱκανὰ νὰ μὲ ἀποκτείνῃ, καθημερινῶς ἐρχότου εἰς τὸ περιβόλι μου ὁ στρατιώτης δίδοντάς μου αἰτιαν. ἐγὼ μὲ τὸ χά μὴν ἤμουν ἐγνωσμένος διὰ θάνατον, ἓνας φίλος μὲ λέγει ὅτι ὁ στρατοῦτης αὐτὸς ὅπου σιζάκις ἐρβάνει μέσα εἰς τὸ περιβόλι τράφα γέρι, ὅτι εἶνε βαλμένος νὰ σὲ σκοτώσῃ. ὁ ἀνθρωπος ὅπου ἤθελε νὰ μὲ σκοτώσῃ ἦτον ὁ Γιῶργος ἀπὸ τὸ Σχοδῆιον καθὼς ἐβεβαίωθη ἕσπερον ἀπὸ περισσοῦς. Περάσσοντας αὐτὸ ὅπου ἐκινδύνευσεν ἡ ζωὴ μου μίαν τῶν ἡμερῶν ὑἤγαγε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ λειτουργηθῶ μαζὺ μὲ τὴν συμβίαν μου, ἀπολόντας ἡ Ἐκκλησία εὐχάρισεν ἔξω, τοῦ ἀνέφερα διὰ μερικὸν γένημα ὅπου μὲ εἶδαν ζημιωμένον τὰ γαλάδια του. Λέγοντας αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, τῶν γαλαδίων τὴν ζημίαν, ἐηκώθησαν τρεῖς, ὅπου ἦσαν λέγοντάς μου, ἕως πότε νὰ σὲ φυλάμην, ἀλλὰ δεῖτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχοιμεν τὴν κληρονομίαν του, μὲ ἔδειραν καὶ ἐμὲ καὶ τὴν γυναῖκα μου, καθὼς εἶνε μαρτυρημένων ὅπου ἦτον ὅλον τὸ χωριὸν πικρὸν, ἀκόμη καὶ ὁ Δημητρίων ἐμείνανεν ἀπὸ ὅλα σκε-

ΚΑΣΤΡΙΤΣΙ

[Φωτογραφία Ν. Χαΐδοπούλου]

δὸν κλείνειται καὶ ἐπιπέσει ἀφανισμένοι ἀπὸ αὐτοῦ; ὅτοι μὲ; ἐπιβωλεύθησαν καὶ τὴν ζωὴν. Εἰς τὸ χωρίον ὀργίζονται, ὅλα αὐτὸν δικαιούντων, διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν ἱερὰν κρίσιν νὰ δώσῃ ὅσα ἀποῆς εἰς τὴν ταύτην ὑπόθεσιν καὶ ἄς διαμετρήσῃ ὁ καθὼς ἴσται ἔχει ἕνα καιρὸν μονογενῆ γωρῆς νὰ ἔξῃ ἄλλω, τί πόνον καὶ θλίψιν δοκιμάζει ἡ κηδεύουσα του. Αὐτὸ ἦτον ἡ παραγορία τῶν γηράτου μου, αὐτὸ ἦτο τὸ φῶς τῶν ὀρμάτων μου, αὐτὸ ἦτον ἡ ἀνάσσα τῆς ψυχῆς μου. Καὶ τώρα μὲ ποῖον τρόπον νὰ οἰκοδομηθῶ, ποῖος νὰ με δώσῃ νερὸν νὰ πῶ, διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸ ἱερὸν κατῆρμιον νὰ μοῦ δῶ τὸ κατὸν μου, νουνεχῶς, ν.μ. μου. Μένω 1823 Ἰουλίου 30

Ὁ πολυπαθῆς

(ὕπογραφή)

Νικόλαος Καραγιάννης μένω με τὸ προσῆτον σέβας.

Δὲν με ἐπιβωλεύθησαν μόνον ἀλλὰ πολλὰ καὶ εἰς τὸ αἰώνιον τοῦ χωρίου ἠθέλησαν νὰ με ἀποκτείνων δύο τρεῖς καὶ πολλάκις φρονίζοντές με πικρῶν, μὲ ἔσηκθη καὶ ἡ ὑπόληψις ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ ζητῶ καὶ τὴν ὑπόληψίν μου.

Διαταρῆ ὄψαβιωματικοῦ :

Λογίας : Αἴτιον ἡμῶν ὅσα πρὶν ξυνησῆτε νὰ βγάλετε τῆς καρβέρες σας εἰς τὸ προαύλιον νὰ τῆς πιάξετε.

